

er maaske tvivlsomt, om man i Aarenes Løb mener at kunne blive staaende ved saadanne Forskoleseminarier og ved den Virksomhed og den Løn, de ere i Stand til at føre til. Mener man, at der gøres et særlig udmærket Stykke Arbejde i metodisk Henseende paa disse Seminarier, ville vel de Erfaringer, der ere gjorte der, ogsaa kunne gøres frugtbringende i et Seminarium, der omfattede alle Kvinder, som vilde være Lærere i Folkeskolen, uden at man længer behøvede at have særlige Uddannelsesanstalter for dem, som skulde arbejde med de mindste Børn. Men det er ogsaa et Spørgsmaal, som jeg mener trænger til Drøftelse, og som maaske derfor ikke gerne skulde tages op nu i Forbindelse med det Lovforslag, her foreligger.

Jeg vil anbefale, at dette ved at gaa i Udvalg underkastes den Drøftelse, den Kritik og den Anerkendelse, de Ændringer og Forbedringer, det kan gøre Krav paa, og at det saa snart maa vende tilbage her til Tinget for at gaa sin Gang gennem Rigsdagen.

Emil Petersen: Spørgsmaalet om en ny Seminarielov har jo været diskuteret i store Kredse i en Række af Aar. Neppes havde man vedtaget Loven af 1894, før Spørgsmaalet om en Ændring af den bestaaende Seminarielov rejstes paa ny. Før 1894 lagde man fra Statens Side overvejende Vægten paa Eksamensresultaterne. Det var saaledes den Gang som nu, at Staten havde sine Seminarier, 4 i alt, og selvfølgelig tog Staten sig med Interesse af Undervisningen paa disse Seminarier. Imidlertid udgik kun $\frac{1}{4}$ af samtlige Seminarister fra Statens Seminarier, medens $\frac{3}{4}$ af Seminaristerne udgik fra Privatseminarierne. Men hvorledes Undervisningen var ordnet paa Privatseminarierne eller paa de Kursus, som uddannede unge Lærere, tog Staten sig ikke af. Hele den Ordning, vi havde, hvilede paa den Betragtning, at naar blot Eksamenslisterne var i Orden, var alt i Orden.

Ved Loven af 1894 gik man en anden Vej. Man lagde Hovedvægten paa Seminarieundervisningen, idet man gik ud fra, at Læreruddannelsen er bestemt ved Forholdene paa det Sted, hvor Lærerne

og Lærerinderne faa deres Undervisning. Er et Seminarium godt, og kunne Lærerne og Lærerinderne der magte deres Opgave, bliver Læreruddannelsen god og forsvarlig, men ere Forholdene paa et Seminarium slette, magter Lærerpersonalet der ikke sin Opgave, ja, saa bliver Læreruddannelsen ogsaa mangelfuld, og et saadant mangelfuldt Arbejde vil sætte sit Spor ogsaa i den almindelige Skolegerning. I Samklang hermed søgte man i 1894 at gøre Seminarieundervisningen stadig og 3-aarig. Før den Tid havde man ingen Magt dertil, og det er rigtigt, hvad den ærede Ordfører for Reformpartiet (Guldbrandsen) og flere andre Talere have peget paa, at før den nugældende Seminarielov blev vedtagen, var Læreruddannelsen meget mangelfuld og uregelmæssig.

Dette gav sig Udslag paa forskellig Vis, bl. a. kunde man se det paa Eksamensresultaterne. I det sidste Tiaar, før den nuværende Seminarielov kom til at gælde, altsaa i Aarene fra 1887—96, indstillede i alt 3,976 Elever sig til den afsluttende Skolelærereksamen. Af disse fik 34 pCt. første Karakter, og 32 pCt. fik ikke Eksamen. Nu er Forholdet det, at over 70 pCt. Seminarister faa første Karakter, og Antallet af de Elever, som falde ved den afsluttende Eksamen, naar kun omkring 1 pCt. Det er en meget stor Forskel. Nu kan man altsaa, hvad ogsaa er blevet sagt fra anden Side, regne med, at saa godt som ingen af Seminarieløberne falder, og at det langt overvejende Antal af Seminaristerne faar en god Eksamen. Mange ville forklare dette Faktum af den Omstændighed, at Seminarierne have Indflydelse baade paa Eksaminationen og Karaktergivningen, idet Eleverne blive eksaminerede af deres Lærere og Lærerinder, og disse ere medvirkende ved Karaktergivningen. Jeg vil ikke nægte, at dette Forhold kan have nogen Betydning, om end ogsaa andre Faktorer have medvirket til dette Resultat. Det er tillige den almindelige Opfattelse, at Eksamenskommissionens Bedømmelse i sin Tid ikke i alle Tilfælde naaede Retfærdigheden, Tilfældighederne spillede ind med, hvad de ikke nu gøre i nær saa høj Grad. Men dernæst maa man erindre sig, at nu faa alle Eleverne en regelmæssig 3-aarig Un-